

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e222006/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

2999

Den midlige Udgivning af Grundlovsordningen. ss 30-38.

Plads i Landstingsing, naar Reglen af Dater bliver en Sandhed, overordnet ringere end Antallet af dem, som ved den bestemte Valgbørgerdommen harret til at kunne valges dertil, og jeg kan i den Henseende mig til hørd der var et rettel af den ene af Præsentanterne om, at der er flere Styrelser af Islands, ja næste Halvdelens af Island, hvor Udsatets Bestemmelser, fastholdt i den Sandhed, ville aldeles offentlig hørt at finde Landstinget. Hørd angaaer det andet Forlæg, om de indirekte Valg, saa vil jeg, naar der er Tale om disse Valg, dette bemærke to Ting. Den første er, at de indirekte Valg her ikke træde i Betræffing af den Valgord, hvor Valgmenighed blot ere umiddelbare, men hvor hvert Valg foregaaer under sig, som en officiel Afdeling i en Hjemfamilie af alle Valgere, men de indirekte Valg træde imod for de Valg, der højt Udsatets Valg foregaae udspillet i Kommunerne, aldeles blottede for den højstige og østligste Gharalder, som Valgmenighed i Hestingsing ejer Udsatets Valg, og jeg udmærker denne jo nægt mere, som en Rigsdagsmand, hvilket jeg fortæller det, også vidste, at netop paa Grund af den Mangl paa Valgordes og Øffentligheds, som Valgmenighed ville have efter Forlægget maaette man seerne berimme. Tertiært — jeg sagde det igaaer med fuld Overbevægning — istedet det ville og umulige Valg, udspillet i Kommunerne, hvis Resultat skal indhentes i fordelene Præsenter og opstille, hvoretter træder dog ejer det nu stående Forlæg en jaanslet Act, hvorefter Valgmenighed paa engang frembringer og overrør Resultaterne. Den anden Bemærkning, som jeg vil tillade mig at gjøre, nævnelig med Hensyn til, hvad der af den andre Iste følgende valgte Rigsdagsmand (Klub) blev valgt om de indirekte Valg Gharalder, et den, at her er Tale om indirekte Valg i Hestingsing med en anden Bestemmelser, om indirekte Valg af Candidater, for hvem der er foretrættet en vis Valgbørgerdommen, hvorefter altsaa den høje Stilling mellem Candidaterne og Valgmenighed bliver noget højstlig, og dette var, troet jeg, ikke ganske lidet ved af Betræffing. Med Hensyn til de vorige Bemærkninger, der blevne fremførte, så jeg hensætte mig til, hvad den andre Ordstørre paa sin Side havde udtalt. Jeg sat endnu tilbage til Var Øde med Hensyn til, hvad det andet Iste følgendevalgte Medlem (Klub) ville, at der var vistig Konseptuer, som høie i Hestingsing med, at man iob Daterbestemmede forskrifter, man ikke Konseptuer, som Ministeriet intet høie havde antaget, men fordi det nu ikke havde forfulgt. Med Hensyn til det almændelige Spørgezaal om Borboldet mellem den indgående og den hidige Graduation, Dengang henstillede Ministeriet sine Bemærkninger paa den Stanckpunkt, hvorpaa Sagen da var, til Øverstelelse. Den Indgang, som da fremstede Bemærkninger have saaet, den Bag, som en Del af Udvælget eller hele Udvælget har lagt derpaa, har været og måatte være bekræftende for Ministeriet med Hensyn til hvad det nu erkendes; Ministeriet maatte være berettiget, det måtte være opfordret til at lade saadan Ting falde, som det vel kunde have anset for at indeholde noget Andefallsskørerigt, men som ikke havde fundet nogen Undersættelse. Det måtte derimod nu med Bestemmelser statte sig til det, som det høie for havde fundet andefallsskørerigt og som det saae også fra anden Side havde vundet Øverstelelse og Øvrigelse. Der nævnes, saavidt jeg erindrer, to Punkter. Det ene var Alderen, som er bestemt for Landstingsindlemmerne. Herom har Ministeriet afholdt sig fra at udtale sig; der ligge i denne Skridten aldeles ingen Misbilligelse af det Øverstelelse forlæg, som gaaer ud paa at nedstille Alderen, det er et af de Spørgezaal, som Ministeriet i sin Hestingsing for at indstaaende sin Erklæring til det Rømmedige, har undladt at optage deri; det andet Punkt var Bestemmelser om, at Landstingsindlemmerne skulle have Vigt i de Valgsfædre, hvorfra de sendes til Landstinget. Jeg troer, at denne Henseende behøvede Ministeriet saa meget

3000

mindre nu at påtælle noget Endst, som der væsentlig ogsaa af Udvælget Hestingsing er foretaket det, som Ministeriet dengang hentydere på. Ministeriet gitter nemlig betragt, at det høie var enestigt at udtale — ja vidst jeg høie Øerne — den Sandhed, indenfor hvilken Candidaterne skulle have Vigt, stemmehøie over dette Stemmingen; men denne Udvælget har jo fundet God også ejer det Forlæg, som denne Udvælget har, og det er nemlig sagt, at Landstingsindlemmerne ville foregaa i høje Valgsfædre, og det er indenfor et Alt, at disse høje Valgsfædre skulle være ikke blot foret og Valgsfædrene til Hestingsing, men store end de, der var betragtede i Grundlovsbestemmelser, nemlig Alderen. Derved er altid den infrastrukturelle Bestemmelser, at man høie sig Landstingsindlemmerne indenfor dem, der var høfede i et vis Amt, nu lodset faaedes, at man kan sege dem i et langt høje Distrikt end i det eneste Amt, og der er endnu tilfældet, at man ikke behøver at sege alle Candidaterne i Valgsfædre, men at 1 kan taget udenfor Valgsfædre. Det er altsaa klar, at hvad Ministeriet i denne Henseende den 2de Klub entstalte som enestigt, det er daade af Udvælgets Ministerial og af Udvælgets Almentalet tilhørelt, at det vel ikke er nogen Endst, at det vil blive vedtaget i den endelige Grundlov.

Schack: To højtidige Minister have saaet dog heri igaaer udtale, at de foranbringere, der var forhørt, ikke vedkendt Forlæggets Grundbestemmelser, ikke Indholdet af Forlægget, men formuen. Det Jones sag, at deri ikke ligger noget Forlæg for den foranbringning, som er foretaget; thi foranbringning i formen kunne jo være ligesaa indkøbelskørtig og vigtig som foranbringning i Indholdet. Til formen henhører Spørgezaal om Kamens Antal, hvilket vidst er et meget vigtigt Spørgezaal.

Inod den Betragning, som det 1te følgendevalgte Medlem (Klub) gjorde gledende, at Ministeriets Erklæring var stemmene paa en uheldig Tid, har den 2de andre Minister bemærket, at Nøgle høie mente, at denne Erklæring var formuen for tinget. Andre, at den var formuen for litig, hvorfod Ministeren troede at kunne drage den Stemming, at den var formuen ret tilpas. Denne Stemming er omstrent samme Act som en, man for mygt saae i et af vores Blad, som, da Nøgle havde høftet det for at være engelsk, Nøgle sag for at være fransk, deraf udvæg den Stemming, at det var øgt dans. Jeg troer ikke, at man kan drage en saadan Stemming af to faaandne Modstænder, man kan ikke drage den Stemming, at dette Modstænderne findes Stet; i høje Hald mas jeg med Hensyn til Ministeriets Erklæring tilhørelt den Indhæft, at den ikke er kommen paa den rette Tid. Ministeriet har valgt en Tid, da vi høde 2 Forlæg tilbage, da hele Forhandlingen i alle dens Nuancer gennemgaae Gangs høde udstalt det Endst, nærest muligt, selv med Oppofzeller, at ikke særlig ej saar Grundloven beskyttes af Kongen; på dette Punkt træder Ministeriet frem, intererer med Wayne et Forlæg og lover ejander hvemindst hæftet ej høste om, at dette Forlæg, naar man nu gauer ind paa det, vil vinde allersvært Beskyd. Jeg troer vel, man kan betegne dette, om ikke som Magtbud, saa dog som Regel, der paa mange facit involvere mere end enstelig, og jeg troer, at Ministeriet har selv til en vis Grad opstillet sin Stemming som gründende ind i Forholdene, idet det endog er gaet deri at have foretakset en Forændring i Ministeriets Valgbørgerdommen, da det vil have 250 Adel. for 200; dette er en kraft Indgriben i den Frihed, som man ejer angaaer tilkommere en Rigsforsamling, og det er derfor desuden mob høie desider Ministerium tilsligere har lovet, ikke selv at ville gøre Forlæg, men han at flitte sig til de fremmome Forlæg. Optager man nu det Spørgezaal, hvorfod Ministeriet er fremkommet paa denne Maade, da har Ministeriet selv gennemgaae Gangs etikette, at det var vistig Øversteleistung, som med joaam Kraft drev det deri. Jeg troer nu for det høie, at man om høje Spørgezaal, som om en Valgbørgerdommen skal være 200 eller 250 Adel., ikke kan have nogen Øversteleistung; man kan have et Stan, men ikke mere. Demagt har dette Nøgle om Øversteleistung vel den allerhøjest Betydning for den Engelsk, for hvort Medlem af Forhandlingen, dog saaledes, at selv høje ikke altsaa funne stemme for, hvad de høje ville have, man sag for at synue Nøgle ejer mere lage, hvad de vel mindre gitter ville have, naar man dog ikke